

Ny Paragraf.

Beboelselagens Antal og Højde samt Terrainhøjde.

Beboelselagens største Antal er 6. Den mindste Højde mellem Gulv og Loft maa være 2,55 m, og Gulvet i øverste Beboelsesrum maa højst ligge 19 m over Terrainhøjden, ved hvilken her forstaaes: Gadens Fortovsmiddelhøjde i Grundstykkets Gadegrænse. Hvor Gadens Stigning er særlig stor i Forhold til Façadens Længde, kan der for samme Grundstykke fastsættes flere Terrainhøjder.

Er Grundstykket saaledes beliggende, at det grænser op til flere Gader med forskellig Højdebeliggenhed, fastsættes der Terrainhøjde for hver Gadegrænse. For Hjørnegrund, der kun grænser op til to Gader, fastsættes saa vidt muligt kun een Terrainhøjde.

Ny Paragraf.

Normalhøjde.

Normalhøjden, der maales fra Terrainhøjdeplanen, er bestemmende for Façadearealet og maa forholde sig til Gadebredden som

1,4 til 1	i 1ste Grundkreds	
1,3	- 1 - 2den	—
1,1	- 1 - 3die	—
0,9	- 1 - 4de	—

men maa dog ikke overstige 20,5 m.

Terrainhøjdeplanen er en vandret Plan gennem Terrainhøjden. Gadebredden, der er bestemmende for Normalhøjden, maales efter den korteste Linie, som dragen fra Midten af Grundstykkets Gadegrænse danner samme Vinkel med Gadens to Sider.

Med de i det følgende nærmere angivne Undtagelser maa ingen af Bygnings Ydermure, der opføres i Grundstykkets Skellinie, have en større Højde end Normalhøjdeplanen, der er en vandret Plan gennem Normalhøjden, og Bagmurens Højde maa ikke overstige

19 m	i 1ste Grundkreds
19	- - 2den —
15	- - 3die —
8	- - 4de —

maalt fra Terrainhøjdeplanen.

Naar en Forbygning paa et Hjørnegrundstykke (§ 57) har sin Façade ført rundt om Hjørnet, skulle de Bygningshøjder, der ifølge denne Paragrafs Be-

stemmelser ere tilladte mod den bredeste af de ved Hjørnet sammenstødende Gader, ogsaa tillades mod den smalleste Gade paa en Længde saa stor som denne smalleste Gades Bredde.

Naar Hjørnet er brudt, regnes de to Gader at støde sammen paa Midten af den Linie, der bryder Hjørnet. Bygningsvæsenet kan dog tillade, at en saadan Forbygning i hele sin Udstrækning gives en og samme Middelhøjde, bestemt under Hensyn til foranstaaende Regel.

Naar Grundarealerne ved den ene Side af en Gade paa en længere Strækning ikke ere bestemte til Bebyggelse, kan Bygningsvæsenet tillade, at de lige overfor denne Strækning liggende Bygninger gives Normalhøjder, der bestemmes uden Hensyn til Gadebredden.

Sidegaders Indmunding i en Gade gør ingen Forandring i Bestemmelsen af ligeoverfor liggende Bygningers Højde.

Ny Paragraf.

Højdegrænse.

Bygningens øvrige Begrænsning i Højden bestemmes ved skraatstillede Planer (Flader), der i Grundstykkets Grænser udgaa fra Normalhøjdeplanen og med denne danne samme Vinkel som Lysindfaldsvinklen, ved hvilken forstaaes: Den Vinkel, som dannes mod vandret Plan af en skraa Linie, bestemt ved Gadebredden og Normalhøjden.

Disse Planer (Flader) benævnes „Højdegrænseplaner“ og danne tilsammen „Højdegrænsen“.

Saafernt Bagmurshøjden efter de i forrige Paragraf anførte Bestemmelser er mindre end Normalhøjden, sænkes den Plan, hvorfra Højdegrænseplanerne udgaa, for de paagældende Bygningers Vedkommende ned til denne mindre Højde.

Ingen Bygningsdel maa som Regel opføres højere end til Højdegrænsen; dog maa en Bygnings Endegavle, der ligge umiddelbart op til Nabskel, opføres som Brandmure i hele Tagprofillets Højde og saaledes bygges ud over Højdegrænsen.

Bygningsvæsenet kan give Tilladelse til, at saadanne Brandmures Opførelse enten delvis eller i deres Helhed undlades, og til at lempe Tagets Form efter Bygningsforholdene paa Nabogrund, naar der i Stedet for Brandmur træffes andre af Bygningsvæsenet godkendte Foranstaltninger til Sikring mod Brandfare. Skorstens-